

Izabela Taraszcuk

Wiersz jako protest song

Prolog

Wiersz stanowi bezpośrednią reakcję poetycką na wydarzenia, które rozegrały się w Gdańsku 13 stycznia 2019 roku podczas charytatywnego koncertu zorganizowanego przez Fundację Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. W imprezie tej wziął wówczas udział prezydent miasta, Paweł Adamowicz (1965-2019), który w efekcie napadnięcia nożownika zmarł w szpitalu dzień później.

Ein Gedicht als Protestsong

Prolog

Das Gedicht ist eine direkte poetische Reaktion auf Ereignisse, die sich am 14. Januar 2019 während eines von der Stiftung Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy (Großes Orchester der Weihnachtshilfe) organisierten Wohltätigkeitskonzerts in Gdańsk zuge tragen hatten. An der kulturellen Veranstaltung nahm damals auch der Stadtpräsident, Paweł Adamowicz (1965-2019), teil, der einen Tag später im Krankenhaus an den Folgen eines Messerangriffs starb.

A poem as a protest protest song

Prologue

The poem is a direct poetic reaction to the events that unfolded in Gdansk on January 14, 2019, during a charity concert organized by Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy (the Great Orchestra of Christmas Charity Foundation). The cultural event was attended by the mayor of the city at the time, Paweł Adamowicz (1965-2019), who died in hospital a day later after a knife attack.

Pobudka!

Pragnę polewitować z *Weiserem*
Wznieść się ponad ciemne niebo
Nie widzieć więcej gasnących światła

Pan Heweliusz spogląda na nas
Próbuje ogarnąć chłód
Trzydzieści dwa stopnie w skali
Fahrenheit

Lwy zamarły z przerażenia
Milczą, podobnie jak Bałtyk
Wracam na Ziemię

Wchodzę na scenę
Zaczynam grać z całej mocy
Na blaszanym bębenu

*Gdzieś na Północy. Napisano po koncercie
Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy
14.01.2019 roku*

Macht die Augen auf!

Ich möchte mit *Weiser* levitieren
Mich über den dunklen Himmel erheben
Die erlöschenden Lichter nicht mehr sehen

Herr Hevelius schaut zu uns herunter
Er versucht die Kälte zu beherrschen
Zweiunddreißig Grad in der
Fahrenheit-Skala

Die Löwen sind vor Schreck erstarrt
Sie schweigen, genauso wie die Ostsee
Ich kehre auf die Erde zurück

Ich betrete die Bühne
Fange an mit aller Kraft zu schlagen
Auf die Blechtrommel

*Irgendwo im Norden. Verfasst nach einem Kon-
zert des Großen Orchesters der Weihnachtshilfe
14.01.2019*